

ter, forstår jeg ikke. Det er derfor, at det er afgørende for os at få sagt, at administrative udvisninger er et usædvanligt dårligt instrument i kampen mod terror.

Når det så er sagt, har vi også en løbende kamp for at bevare retssikkerheden. Her synes jeg, at man må sige, at det her lovforslag og det udvalgsarbejde, der er gjort, har bragt nogle positive ting frem, fordi vi får skabt grundlaget for det, som vi meget længe har ønsket, nemlig en domstolsprøvelse af de her administrative udvisninger. Det gælder både farevurderingen og den udvisning, der er fulgt efter.

Vi så gerne, at den erkendelse, der også ligger i sådan et lovforslag, af, at man kan tage fejl og er gået for vidt, gav anledning til, at man nedsatte en egentlig terrorkommission til at kigge på de terrorpakker, vi har fået, og andre lovgivningsmæssige tiltag for at finde ud af, om der ikke var anledning til også på andre områder at sige, at vi enten er gået for vidt eller er trådt ved siden af og her må genindføre noget retssikkerhed. Men det skal jo ikke ligge det her forslag til last, at man ikke vil gøre det på andre områder. Det her er som sagt et væsentligt skridt fremad, hvilket man også kan forvisse sig om ved at læse høringsvarene.

Jeg forstår ikke, som en var inde på – jeg tror, at det var hr. Martin Henriksen – hvorfor det skulle gøre det lettere at udvise en person. Jeg tror tværtimod, at man vil sige, at det stiller større krav til Politiets Efterretningstjeneste om at producere egentligt bevismateriale. Og det er jo netop kernen i en retsstat, at man har en uvildig tredjepart til at afgøre sådanne sager.

Så kan jeg ikke lade være med at konstatere, at det også må være positivt for integrationsministeren, at retstilstanden i forhold til integrationsministerens rolle i administrative udvisninger nu bliver sådan, som ministeren på et tidspunkt troede at den var, nemlig at ministeren ikke skulle tage stilling til farevurderingen. Sådan bliver det nu, og det er jo så også en erkendelse af, at ministeren nok var ude i en vildfarelse ved de tidligere administrative udvisninger, hvor integrationsministeren på et tidspunkt sagde, at hun ikke havde taget stilling til farevurderingen. Sådan bliver det nu, og jeg synes, at vi under udvalgsbehandlingen må kigge på, at det lidt er en svækkelse af det system, hvor der i det mindste var to, der skulle være enige. Nu er opgaven ligesom delt, og så er der altså kun én minister, der træffer beslutning på de to områder.

Så er der et spørgsmål, som jeg har forfulgt i nogle af mine spørgsmål til ordførerne, nemlig spørgsmålet om overgangsordningen. Jeg synes selvfølgelig, at det er væsentligt at diskutere, hvem der er ringere stillet, og hvem der er bedre stillet. Jeg har set, at ministeren helt fair har lagt sine overvejelser frem, bl.a. i Politiken, men jeg synes bare, at man må slå en ting fast: Hvis det her skal være lovgivning med tilbagevirkende kraft, fordi vi mener, det er begunstigende for de mennesker, at de får adgang til en domstolsprøvelse, så må det gælde for alle tidligere administrativt udviste, for man kan ikke sige, at de, der har lagt sag an mod staten, skal følge de nye regler, mens de, der ikke har, skal følge de gamle. Det går ikke. Det er et enten-eller.

Endelig vil jeg sige om de diplomatiske forsikringer, at jeg synes, de er en torn i øjet i det her lovforslag. Det er en uskik at bruge diplomatiske forsikringer. Det fremgår meget tydeligt af høringsvarene, at der ikke er mange, der synes, at det er en god idé. Det er selvfølgelig en fordel, at de også kan domstolsprøves, men vi må sige, at vi gerne så det udeladt.

Jeg håber, at vi gennem udvalgsbehandlingen alligevel kan bringes til en afklaring, som gør, at vi kan stemme for lovforslaget.

Kl. 16:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

Kl. 16:57

Karsten Lauritzen (V):

Hr. Morten Østergaard var selv her til sidst inde på det om diplomatiske forsikringer, og hvis jeg har forstået hr. Morten Østergaard og Det Radikale Venstre korrekt, ønsker man ikke, at det er et redskab, vi skal have i værktøjskassen, og man så det måske helst taget ud af det her lovforslag. Hr. Morten Østergaard kan bekræfte, om det forholder sig sådan.

Hvis det forholder sig sådan, vil jeg godt spørge hr. Morten Østergaard, om det er, fordi man mener, at hvis man benytter sig af diplomatiske forsikringer, overtræder man internationale konventioner. Er det derfor, eller er det, fordi man er bange for at sende et signal om at legitimere tortur i nogle stater, hvis man vælger at benytte sig af diplomatiske forsikringer? Hvad er årsagen?

Kl. 16:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.